

Gerbiamoji ponija Prezidente,

Rugsėjo mėnesį per Lietuvos „geltonąją spaudą“ nusirito „demaskuojančių“ publikacijų banga apie „rusą, kuris apkvailino Šiaulių meriją“, apie tai, kad „abejotinos“ investicijos į Lietuvos vyriausybės prie NATO oro uosto sukurtą laisvąją ekonominę zoną „sudaro grėsmę šalies tautinei saugai“. Ir apie tai, kad jokia būdu negalima leisti „Naujųjų Vasiukų“ sukūrimo Šiauliuose.

Tame nėra nieko ypatingo. Bet „demaskuotojus“ palaikė Lietuvos Ministras Pirmininkas, o Jūs, kaip šalies Prezidentė, netgi operatyviai pateikėte teisės aktų pakeitimo pasiūlymus. Visa ta istorija neva susidomėjo taip pat specialiosios tarnybos, Generalinė prokuratūra bei Lietuvos Bankas.

Šis rusas, kurį visi puolė demaskuoti ir smerkti, nėra Ostapas Benderis, – tai aš, inžinierius Anatolij Junickij, išradėjas, mokslininkas ir konstruktorius, transporto filosofijos daktaras, keleto tarptautinių akademijų akademikas, kurio sąskaitoje 140 išradimų, 18 mokslinių monografijų, virš 200 mokslinių darbų, šimtai *know-how* ir 2 Jungtinių Tautų grantai. Tai, matyti, ir yra tas baidus „raša šuns“ ir „Rusijos šnipo“ „ginklas“, kaip mane pavadino minėtų publikacijų komentaruose. Taip pat rašoma, jog turiu svaidyklę, todėl, sėdėdamas krėmuose prie „laisvosios“ ekonominės zonos tvoros, aš būtinai numušinėsiu naktimis NATO lėktuvus.

Taip pat žurnalistai „iškasė“, kad šis vikrus „šnipas“ turi intelektualios nuosavybės, sukurtos per 40 metų proveržinės transporto technologijos srityje Sky Way (Dangaus kelias), į kurios sukūrimą jau įdėta, apskritai imant, virš tūkstančio žmogaus darbo metų inžinerinio darbo bei virš 200 milijonų eurų. Nepriklausomų įkainotojų, turinčių tarptautines licencijas, tai įvertinta 400 milijardų dolerių suma. Netgi sunku susapnuoti baisiausiame sapne – šis turtas, savo apimtimi 40 kartų didesnis už Lietuvos biudžetą, buvo įneštas į keturių Londono kompanijų įstatinį kapitalą, kurios buvo įsteigtos tam, kad dirbti žemynuose – Eurazija, Amerika, Afrika, Australija. Turbūt, dėl to Junickij yra dvigubas agentas, atvykęs į Lietuvą per Londoną, pridėdamas „investicijų kilmės nepatikimumą“ bei „sukčiavimo požymius“ iš Didžiosios Britanijos teisės pusės, kuri, matyt, yra mažiau tobula lyginant su „daugiaamžė“ Lietuvos teise.

1937 metais budrieji kaimynai nuošaliame Baltarusijos kaime Krušniki, Polesje, įskundė NKVD organams Junickių „nepatikimumą“, pas kuriuos matomi „šnipo veiklos požymiai Lenkijos naudai“, kurie turi žymiai daugiau karvių bei dirba ne kaip visi „normalūs“ žmonės – neišgėrinėja ir prakaitą lieja nenuleisdami rankų. Dėl to visus Junickius, virš 20 žmonių, sušaudė. Tik vaikų pagailėjo – mano tėvui tuo metu buvo 7 metai.

Mūsų giminės istoriją mes su tėvu sužinojome iš KGB, po Tarybų Sąjungos iširimo. Mano senelio apklausos protokole buvo „nuoširdus“ prisipažinimas, kad jis - Lenkijos šnipas. Bei sudžiūvusio kraujo rusvos dėmės. Matyt, jį mušė per galvą plaktuku – vartojo pačius „įtikinamiausius argumentus“.

O paskui ir aš, „inžinierius paranojikas iš Gomelio miesto“, kaip rašė tarybinė spauda, beveik tapau „telepatu“ ir „vokišku šnipu“, kai prieš 32 metus pasiūliau TSRS centinėje spaudoje neraketinio kosmoso įsavinimo programą. Toliau buvo demaskuojančių publikacijų ir

„humaniškiausių“ teismų serija. Tiesa sakant, aš oriai įveikiau šiuos neteisingus kaltinimus, – 1986 metais buvau priimtas į TSRS Kosmonautikos federaciją, gavau iš jos grantą ir 1988 metais surengiau Pirmąją tarptautinę konferenciją apie neraketingo kosmoso įsavinimo problemas. Ir tam man neprireikė, skirtingai nei Jums, ponie Prezidente, tapti Tarybų Sąjungos Komunistų partijos nariu – jos ideologija buvo man svetima, todėl aš buvau disidentu bei valdžios opozicijoje.

Mūsų technokratinė civilizacija turi tik vieną stabilų vystymosi būdą – reikia visą Žemės industriją artimiausioje ateityje išnešti į artimąjį kosmosą, o patiems toliau gyventi mūsų puikioje žydroje planetoje, kaip ir buvo prieš tūkstančius metų. Raketnešiai to uždavinio neįveiks – priešingai, jie tokiuose mastuose nužudys viską, kas yra gyva. Aš atvykau į Lietuvą tarp kitko ir tam, kad įsteigčiau čia alternatyvų privatų Kosminių tyrimų institutą, kuriame planuoju surinkti geriausius pasaulio protus šiai itin svarbiai ir ypač sudėtingai problemai spręsti.

Tarybiniu laikotarpiu netekau Tėvynės. Baltarusijos Kriukų kaimą, 8 kilometrai nuo Černobylio, padengė atominė mirtis. Todėl aš žinau, kas yra ekologija, geriau už daugelį kitų žmonių. Ta žemė tūkstantmečiais bus nenaudinga ir yra apsupta spygliuota viela. Ten yra mano protėvių iš motinos pusės kapai. Ta žemė kadaise buvo Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės dalis. Maniau, kad atvažiavęs į Lietuvą, atvykau į istorinę tėvynę – čia tokia pat gamta ir tokie pat žmonės, ir norėjau pratęsti Lietuvos šlėktos Kazimiero Simonavičiaus, kuris 250 metų prieš Konstantiną Ciolkovskį išrado ir išbandė tripakopę raketą, darbą.

Potarybiniu laiku mane daug kartų areštuodavo, be jokių pretekstų, du kartus atėmė Rusijos pilietybę, daug kartų apiplėšė, atėmė verslą. Aš dabar atvažiavau su komanda į Europą ne tam, kad vėl pilnai visa tai patirti, dabar tik su „civilizuotu“ lietuvišku akcentu.

Tipiškas pavyzdys. Valstybės transporto inovacijų taryboje (2009 metų pabaiga) Rusijos Prezidentas pavadino Junickio Styginį transportą tikra inovacija ir pavedė transporto ministerijai išskirti mums vieną milijardą rublių (apie 250 mln. eurų) bandomojo greitaigio (500 km/val greičio) ruožo 30 km ilgio statybai. Pinigų net nepamatėme. Vietoj to po savaitės atvažiavo militarizuota brigada su tobuliausia technika, ir po paros mūsų pirmas bandomasis krovinio styginio transporto, pastatyto už investuotojų lėšas, ruožas išnyko. Šimtų tonų metalo konstrukcijų lyg nebūtų buvę – ten, Maskvos apskrities Oziorų mieste, dabar yra lygus laukas.

Mes manėm, kad Šiauliuose NATO lėktuvai apsaugos mus nuo panašios „paramos“ inovacijoms, bet mes suklydom. Nors kilimo ir tūpimo takas Šiauliuose pastatyta ne NATO, o pagal Sovietų Sąjungos erdvėlaivio „Buran“ programą, su kuria aš buvau susijęs kaip TSRS Kosmonautikos Federacijos narys. Šio aerodromo galimybės, kur betono storis viršija 2 metrus, galima būtų naudoti sunkiosios įrangos, pagamintos mūsų bendrovės Lietuvoje, pristatymui, kuri būtų skirta Sky Way tiksliniams projektams statyti ir kituose žemynuose.

Tai, kas dabar vyksta Lietuvoje ryšium su mano vardu, panašu į paranoją su rudeninio paūmėjimo požymiais. Prašau, nėra būtinumo mušti manęs per galvą plaktuku, kaip mano senelį, nors ir intelektualiu plaktuku – tai nemažiau skausminga. Aš maniau, kad palikau TSRS ir atvykau į Europą. Bet pasirodo, kad aš grįžau į TSRS su jo įskundimais ir telefonine teise, politikų ir specialiųjų tarnybų trumparegiškumu, o civilizauta Europa, matyt, prasideda už tūkstančio kilometrų nuo čia.

Aš neprašau pinigų. Atvirksčiai, mes atėjome į Lietuvą kaip investuotojai – su pinigais ir proveržinėmis technologijomis. Aš ir mano šeimos nariai gavome leidimus gyventi. Mano vaikai lanko Vilniaus mokyklą ir vaikų darželį. Mes su žmona, mano ilgamete investuotoja ir šalininke, mokame mokesčius ir jau sukūrėme Lietuvoje dešimtis darbo vietų.

Mano „kaltė“ yra tik ta, kad aš ėmiausi kalbėti: „Lietuva gali tapti naujuoju Honkongu ar Singapūru. Ten kadaise buvo tik pelkės ir uodai. Bet inovacijų ir technologijų dėka jie sukūrė galingas ekonomikas. Ir jų piliečiai neišvažiuodavo uždarbių į Londoną ir Briuselį, o juk iš Lietuvos potarybiniu laiku išvyko apie milijoną lietuvių“.

Šis rudeninis paūmėjimas turi labai paprastą paaiškinimą. Jis toks pat, kaip ir Rusijoje ar bet kokioje kitoje šalyje – nesąžininga konkurencija ir transporto technologijų (vienos pačių korumpuotiausių ekonomikos sričių) monopolizmas.

Prieš keletą mėnesių mes kreipėmės dėl paramos į Lietuvos susisiekimo ministrą. Ir gavome pasiūlymą, kurio negalėjome atsisakyti – pastatyti inovacinį-technologinį Sky Way klasterį mieste, kurio meras yra ministro sūnus. Bet mes atsisakėme, pamatę nepriimtinas sąlygas ir korupcinę sudedamąją. Paskui trys merai iš Šiaulių apskrities važiavo pas ministrą susiderinti dėl mūsų bandomojo greitkelio ruožo (30 kilometrų ilgio) paskirstymo apleistame transporto koridoriuje 2 kilometrų pločio ir dešimčių kilometrų ilgio, nes dėl „stebuklingo“ atsitiktinumo, kurį organizavo transporto ministras, planuojamas statyti didelio greičio geležinkelis pakeitė savo maršrutą iš Šiaulių į Panevėžio miestą. Savaiame suprantama, niekam nereikalingos žemės atidavimas mums, nebuvo suderintas.

Dauguma bendravusių su šiuo ministru mūsų klausimais vėliau perdavinėjo jo žodžius, pasakytus apie mane ir transporto technologiją, į kurios rengimą aš įdėjau visą savo gyvenimą. Nekartosiu tų įžeidžiamų ir neteisingų žodžių. Jie jau pateikti šio laiško pradžioje ir įdėti į geltonosios spaudos lūpas.

Gerbiamoji ponja Prezidente, atsižvelgiant į išdėstytą aukščiau, prašau:

1. Naudojant Jūsų konstitucinę teisę – suteikti man ir mano šeimos nariams Lietuvos pilietybę, nes „geranoriai“ gali uždrausti man įvažiavimą į šalį ir aš negalėsiu organizuoti darbo, realizuojant aukščiau išvardytus planus, nukreiptus į Jūsų, o taip pat dabar ir mano šalies klestėjimą ir visos žmonijos naudą.

2. Sukurti komisiją šnipinėjimo skandalo dėl proveržinių transporto technologijų atėjimą į Lietuvą priežastims išaiškinti. Priešingu atveju nei vienas protingai mąstantis investuotojas neatvyks į šalį, kurią valdo geltonoji spauda ir korumpuoti valdininkai. Aš pats prašau objektyvaus tyrimo. Kas yra baltarusas Junickij? Rusijos šnipas, kaip ir Štirlicas, arba, galbūt, ukrainietis Sikorskis ar rusas Zvorykinas, pabėgęs nuo neišvengiamos žūties iš Tarybų Rusijos ir įkūręs pasaulinę sraigtasparnių gamybą ar televiziją? Arba kaip žydas Einšteinas ir nacistas Verneris von Braunas, išvažiavę iš Hitlerio Vokietijos? Pastarasis gavo JAV pilietybę, tapo šiuolaikinės kosmonautikos pradininku ir net vadovavo NASA.

3. Taip pat operatyviai, kaip ir dirbtinio šnipinėjimo skandalo metu, įnešti pakeitimus į Lietuvos teisės aktus, kurie leistų sukurti šalyje Crowd-investing'o aikšteles, kaip ir kitose civilizuotose šalyse. Tai leistų tiesiogiai investuoti žmonių pinigus iš viso pasaulio į inovacijų ir aukštųjų technologijų plėtojimą Lietuvoje. Jei to nebus, mes būsime priversti išeiti iš Lietuvos, nes nenorėsime kelti rizikos mūsų investuotojams – jau dabar į mūsų technologijas investavo 15 tūkstančių žmonių iš 35 pasaulio šalių. Per artimiausius 2 metus mes planuojame pritraukti į

Lietuvą 300 milijonų eurų iš 100 pasaulio šalių, pramonės šakas suformuojančios transporto technologijos sertifikavimui su bandomųjų ruožų statyba, o paskui – milijardai eurų iš užsakovų krovinių, miesto, tarpmiestinių ir tarptautinių naujos kartos greitkelių tikslinių projektų statybai visuose planetos kontinentuose. Tai išgelbės 21-ame amžiuje nuo žūties automobilių keliuose virš 100 milijonų žmonių (šiais laikais kasmet automobilių keliuose žūsta apie 1,5 milijono žmonių), o nuo invalidumo – apie milijardą žmonių (šiuo metu virš 15 milijonų žmonių kasmet susižaloja ir tampa neįgaliaisiais automobilių katastrofose). Transportas ateityje persikeltų į saugų, efektyvų ir ekologišką „antrąjį lygį“, parodytą visam pasauliui ant bandomųjų ruožų, pastatytų Lietuvoje. Be to, tai leistų grąžinti žemę jos naudotojams ir jos „žaliuosius plaučius“, šiuo metu padengtus asfaltu, kuris pagal plotą atitinka keturias Didžiosios Britanijos teritorijas.

4. Padėti mūsų lietuviškai kompanijai (o ne man kaip privačiam asmeniui) įsigyti nuosavybėn apie 100 hektarų ploto žemės sklypą, kuriame statysime už viso pasaulio investuotojų pinigus inovacinį-technologinį Sky Way klasterį. Pagal JAV Silikono slėnio, kur buvo išvesti į rinką šimtai elektroninių technologijų, pavyzdį, čia bus išvedami šimtai „styginių“ technologijų. Jau šiandien mums žinomos dešimtys tokių technologijų, tame tarpe ir lietuviškų, kadangi Lietuvoje yra daug talentingų inžinierių ir mokslininkų su nepareikalautomis technologijomis.

5. Sukurti Stebėjimo Tarybą iš progresyviai mąstančių Lietuvos piliečių, kad būtų laikomasi, taip pat iš mūsų pusės, tarptautinių inovacijų ir technologijų vystymosi normų, kurios ne tik nekenktų šalies saugai ir gynybiniam pajėgumui, bet ir užtikrintų stabilų ekonomikos vystymąsi su perėjimu nuo dotacinės prie donorinės. Tik – be transportininkų valdininkų. Kitaip vystymosi perspektyvų prognozės bus beveik tokios pat, kaip Londone, kur 19-ojo amžiaus pabaigoje buvo prognozuota po 100 metų 4 milijonai arklių bei pusės metro mėšlo sluoksnis gatvėse. Arba kaip Rusijoje tuo pačiu laikotarpiu – transporto ministerija 18 kartų atmetė imperatoriaus prašymą Transibiro magistralei statyti ir siūlė labiau „inovacinį“ sprendimą – vystyti kinkomąjį transportą centrinėje imperijos dalyje.

Inžinierius Anatoly Yunitskiy

 23.09.2014

UAB „Rail Skyway Systems Ltd“,
[registruotos Saulėtekio al. 15, Vilnius
Mokslo ir technologijų parke
Generalinis direktorius – generalinis konstruktorius